

ГЛАВА II.

И като слѣзе ѿ гора' та, идеха слѣдъ негѡ народи многи.

2 И е'то че дойдѣ единъ прокаженъ, който мѣ се кланаше, и говореше: Господи, ако щешъ, можешъ да ме ѡчистишь.

3 И прострѣ ржка' та си Исуса, и пофана' го, и рече: хощъ, ѡчисти се. И ѡчисти мѣ се акіе проказа та.

4 И рече мѣ Исуса: вардиси хубаво да не кажешъ нико мѣ. Но иди та се покажи на свашенникатъ, и принеси и даратъ, што го заповѣда Моисей въ законатъ, во свидѣтелство нимъ,

5 И като влѣзе Исуса въ Капернаѡмъ, дойдѣ при него сотникъ и мо'еше го,

6 И думаше: Господи, момчѣ то моѣ лежи оу дома' разслаклено, и лю'тѡ страда.

7 И рече мѣ Исуса: азъ ще дойдемъ да го исцѣлимъ.

8 И ѡговори' сотнико, и рече: Господи, несамъ достоинъ да влѣзнешъ подъ мойатъ покрѡвъ, но текми речй слово, и ще да исцѣлѣ момчѣ то ми:

9 Зашто азъ самъ чело вѣкъ подъ вла'сть, и имамъ подъ себе си войны: и говоримъ томѡва: иди, и ѡ-

ива: и дрѡгимъ: дойди и дохожда: и на слѣга' там: направи това, и направѡва го.

10 И като чѣ Исуса, почѣдѡсе, и рече на онѡа, што то идеха слѣдъ негѡ: истина ви говоримъ: нито во Израила намѣрихъ то'лко голѣма вѣра.

11 И говоримъ ви, зашто мнозина ѡ востокъ и западъ ще дойдатъ, и ще да наследятъ съ Авраама, и Исаака, и Иакова въ царство некое.

12 Исуповѣ те на-царство то ще да се изгонатъ въ по'вншна та темнота': тамъ ще да бжде плачъ, и скржаніе со зжкѣ те.

13 И рече Исуса на сотникатъ: иди, и каквото си повѣрѡвалъ, да ти бжде: и исцѣлѣ момчѣ то мѣ въ онѡи часъ.

14 И като дойдѣ Исуса въ Петрова та кѡща, видѣ тѡша мѣ че лежеше, и гореше ѡ огнь,

15 И пофана' ржка' та и, и ѡстави' ѡ трѣската, и стана' и слѣгѡваше мѣ.

16 И като мржкна', привѣдоха мѣ многи вѣсны, и изгна' дѡхове те со слово, и сички те болны исцѣли.

17 За да се исполни пророчество то на-пророка Исаіа, който говори: той